

VOT PARTICULAR QUE PRESENTA EL CONSELLER DANIEL SIRERA BELLÉS A L'ACORD 3/2020, DE 15 DE FEBRER, DEL PLE DEL CONSELL DE L'AUDIOVISUAL DE CATALUNYA (CAC) EN RELACIÓ AMB L'INFORME SOBRE L'OBSERVANÇA DEL PLURALISME POLITIC A LA TELEVISIÓ I A LA RÀDIO (GENER-ABRIL DEL 2019)

D'acord amb les funcions que la normativa vigent atribueix al CAC, l'Àrea de Continguts ha elaborat l'Informe 61/2019, sobre el pluralisme polític a la televisió i a la ràdio (gener-abril del 2019). A proposta d'aquest conseller, que des del mes de novembre del 2015 ho reclama mitjançant els diferents vots particulars que presenta als informes de pluralisme, el Ple del Consell va acordar, el 6 de setembre de 2017, dur a terme un assaig metodològic sobre els programes d'opinió a la televisió de l'11 al 30 de setembre de 2017. El Consell va decidir, sense cap justificació metodològica, no analitzar el període comprès entre l'1 i l'11 de setembre i, per tant, no analitzar els espais d'opinió relacionats amb els plens del Parlament de Catalunya celebrats els dies 5 i 6 de setembre. Aquest assaig va ser aprovat mitjançant l'Acord 107/2017 del CAC, amb un vot particular concurrent d'aquest conseller.

Des d'aleshores, el Consell no ha tornat a analitzar el pluralisme de cap tertúlia, ni de ràdio ni de televisió. Considero absolutament necessari que en els informes sobre l'observança del pluralisme polític a la televisió i a la ràdio s'hi incloguin també les tertúlies per tal de conèixer-ne el seu grau de pluralisme. Els ciutadans de Catalunya tenen dret a saber si els mitjans de comunicació, especialment els públics, garanteixen o no el pluralisme social i polític a l'hora de convidar tertulians que, per exemple, defensen la independència de Catalunya o la necessitat que Catalunya romanguí dins d'Espanya.

Tal com vaig expressar en el meu vot particular de data 31 d'octubre de 2018 a l'Acord 102/2018, de 31 d'octubre, del Ple del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, en relació amb l'informe sobre l'observança del pluralisme polític a la televisió i a la ràdio (maig-agost del 2018), era del tot necessari que aquests informes sobre pluralisme incorporessin l'anàlisi d'aquells programes que, malgrat que són considerats com d'entreteniment, incorporen una presència important de continguts exclusivament polítics, com ara el programa *Tot es mou* o el *FAQS*, de TV3. És cert que, finalment, des de l'Informe sobre l'observança del pluralisme polític a la televisió i a la ràdio (setembre-desembre del 2018) el CAC recull una relació d'entrevistes fetes per aquests programes a diferents actors polítics. Però no és menys cert que el Consell, com a òrgan estatutari que ha de vetllar pel compliment de la normativa reguladora de l'audiovisual, en particular dels principis del pluralisme polític dels mitjans de comunicació, i vist l'informe, hauria de vetllar per tal que aquests programes compleixin el principi de pluralisme al qual resta obligada la televisió pública.

El CAC hauria d'analitzar el pluralisme polític en espais que a hores d'ara no són analitzats pel Consell. El fet, per exemple, que una persona que defensa plantejaments polítics molt determinats disposi d'una secció fixa d'opinió en el programa *Tot es mou* i en el *FAQS* sense que no es doni veu a ningú que contradigui les seves opinions és una mostra clara de manca de pluralisme polític que, al meu entendre, el CAC hauria de posar de manifest.

Barcelona, 17 de gener de 2020